

KOVÁCS SÁNDOR

Szilvás gombóc

Szándékosan nem mostam fel
a konyhában, és a gázsütőt sem
takarítottam le, anyám lássa
csak a hétköznapijaim rendjét,
úgymond tisztaságát, ha minden
nagyon csillogna, az gyanús lenne.
Szép tiszta a vécéd, mondta,
miközben pisilt, és átöltözött.
Együtt fogunk szilvás gombócot
főzni, természetesen inkább ő.
Álltam mellette, mint egy segéd,
egy kifutófiú, akit most nem
futtatnak, mert karantén van, de
a lelkét, az ezt add oda, ezt
vedd fel, félmondatok pontosan
telibe találják. Közben megfőtt
a vajás krumpli, s ő gumikesztyűben
pucolta meg, mert forró volt.
Felmetszette bőrét, mint egy
kísérleti egér hasát, és megnyúzta,
majd a krumplinyomóba tette, ami úgy
ugrált kezeim között, hogy jutott
belőle bőven a tálon kívülre is.
Aztán jött a liszt, a szilva, a prézli,
most már bemehetsz, már nem
kell a segítséged, s én kit
megviselt gyors mozgású anyám, az ágyban
pihentem ki a megpróbáltatásokat.
Én is így fogok létezni hetvenes
éveim derekán, s míg én ott,
addig ő még egy levest is főzött, utána
elmosogatott, feltörölte a padlót.
Van mit enned, és tisztaság, mosolygott,
s én újból a gyereke voltam, lusta, és gonosz.